

Köttjuven

Köttjuven bjuder på ett rafflande äventyr som utspelar sig på Djurgården i Stockholm dit två samiska barn tar sig för att lösa ett mysterium. Ville Söderbaum och Lotta Willborg Stoor debutroman är en spännande och skarp samtidsbeaktelse.

Boken börjar med att Stor-Pokka lämnar av Mimi och Enok hos Eva-Siessa där de ska stanna ett par dagar tills de ska åka helikopter till kalvmärkningen på fjället. Eva-Siessa är inte hemma och medan de väntar får de syn på en kvinna som de är säkra på är deras döda kusin Memisia. De smiter efter henne och smygåker på tåget från Kiruna till Stockholm. Under ett par varma somrardagar bosätter sig barnen i en låv på Djurgården. De möter en värld långt ifrån sin egen och kommer flera mysterier på spåren. Från sin undangömda plats nystar de upp sanningar som kommer att skaka Sápmi och beröra självaste kungen. Förbyllade ser de sin morbror, som arbetar på Sameradion, vattna blommor iförd klänning och läppstift hemma hos kammaradvokatfiskal Cronér. De möter samer som arbetar som poliser, i korvkiosker - och som samer på Skansen. Ett underligt språkchiffer för dem närmare lösningen och om natten sker konstiga saker i Djurgårdsbrunnskanalen.

Aktuella teman som invigningen av Nordiska museets nya utställning, internet och annan ny teknik spelar en central roll. Och trots att boken är fiction är det uppenbart att den bygger på verkliga personer och den skarpsinnige och invigde läsaren kommer att känna igen både en och annan i denna samtidsbeaktelse. Boken har en lättsam och varierande layout med ett minus för svart-vita fotografier. Det är mycket dialoger som ibland kanske är lite väl långa men som har en trevlig karaktär och samtidigt ger en närhet till personerna i berättelsen. Om jag hade varit yngre skulle jag ha skrivit: Det här är en kul

och spännande bok. Men hög ålder i kombination med att Köttjuven är så mycket mer, tvingar mig till en djupare analys.

Jag hade förmånen att korrekturläsa denna bok som ursprungligen skrevs för en barnbokstävling. Jag var positiv då och känner mig positiv när jag nu träffar på den som pocketbok. Jag roas av att en sameradioreporter vattnar blommor iklädd en kammaradvokatfiskals frus klänning och läppstift. Något som yngre läsare enligt författarna inte har reagerat nämnvärt på. Och det är väl ett tecken på samhällsförändringar. Att både Ville Söderbaum och Lotta Willborg Stoor är engagerade i såväl språk- som genusfrågor märks på innehållet. Men jag tycker att de har lyckats bra med att, förutom att ta med läsaren på Fritt fall på Gröna Lund, också plantera utgångspunkter för reflektioner om ett Sápmi i såväl förändring som förstelning - som genom den smygutklädde reportern. Jag gillar också att boken, som till största del är skriven på svenska, involverar läsaren i det samiska språket genom det spännande chiffret som är centralt för mysteriets lösning. Men hur det slutar? Ja det hoppas jag att ni tar reda på själva!

Text >> Victoria Harnesk

